

بررسی سه ساله بیماریهای پوستی در درمانگاه پوست بیمارستان رازی

^۱دکتر جواد گلچای

خلاصه

بیماریهای جلدی در استانهای گیلان و مازندران به دلیل مجاورت این استانها با دریا و خزر و مناطق جنگلی و رطوبت بالا از ویژگیهای خاص برخوردار است. در این مطالعه که از سال ۱۳۶۷ تا به مدت سه سال در بیمارستان رازی رشت انجام گرفته مجموعاً "تنوع بیماریهای جلدی در پیش از ۸۱۶ بیمار بررسی گردیده است. این مطالعه نشان می‌دهد که بیماریهای اگزما می، فارچی، انگلی و باکتریا بی بیشترین علت مراجعه را به خود اختصاص داده است.

مقدمه:

فراوانی انواع بیماریهای جلدی در هر منطقه‌ای تابع زمینه‌های سرشتی، وضعیت تغذیه، شرایط اقلیمی، استانداردهای اجتماعی و بهداشتی و بالاخره عادات آن منطقه است. بیماریهای پوستی در استان گیلان و مازندران به دلایل زیادی از جمله مجاورت با دریا و خزر و جنگل‌های این بوه و بالابودن درجه رطوبت (گاهی تا ۹۸ درصد) و آب و هوای معتدل از

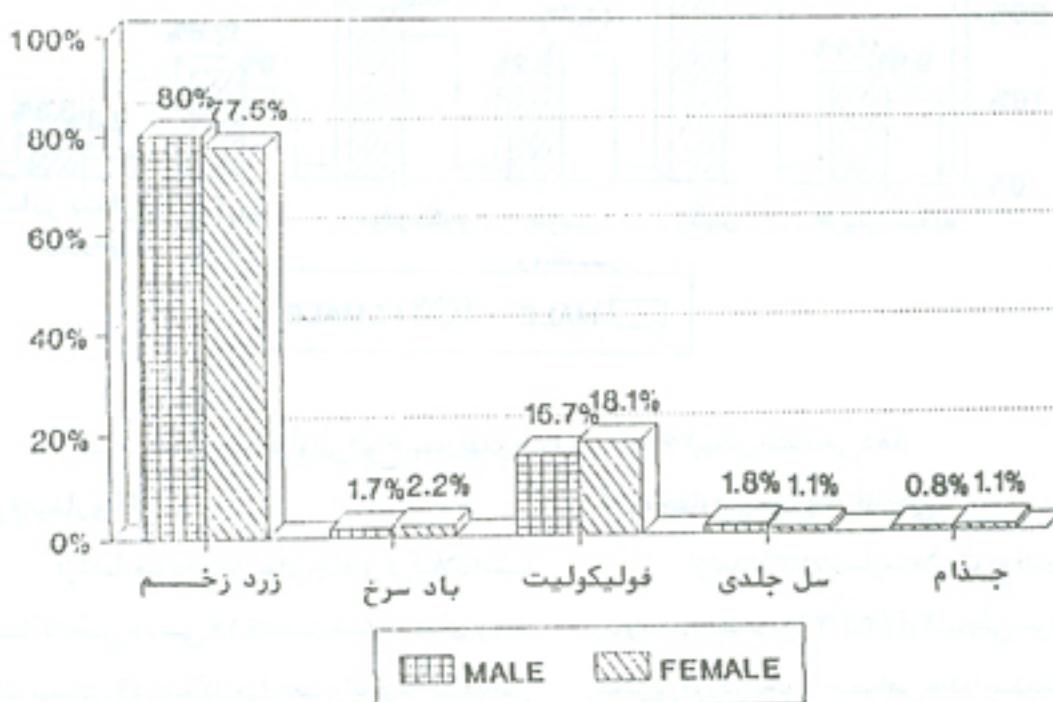
در طی بررسی مجموعاً ۲۰۰ بیمار بیوپسی شدند ۱۸۰ بیمار آزمایش فارج شناسی و ۱۰ بیمار از نظر باسیل هانسن، ۵ بیمار از نظر سل جلدی و ۱۵ بیمار از نظر لیشمایزو زمورد بررسی آزمایشگاهی قرار گرفتند.

بیماران به ۱۶ گروه اصلی شامل بیماریهای مهم و شایع و یک گروه بیماریهای کمباب طبقه بندی گردیدند.

گروه اول بیماریهای میکروبی، نمودار شماره (۱) نشان میدهد که زرد خشم بیشترین علت بیماریهای میکروبی و جذام کمترین آن را به خود اختصاص داده است.

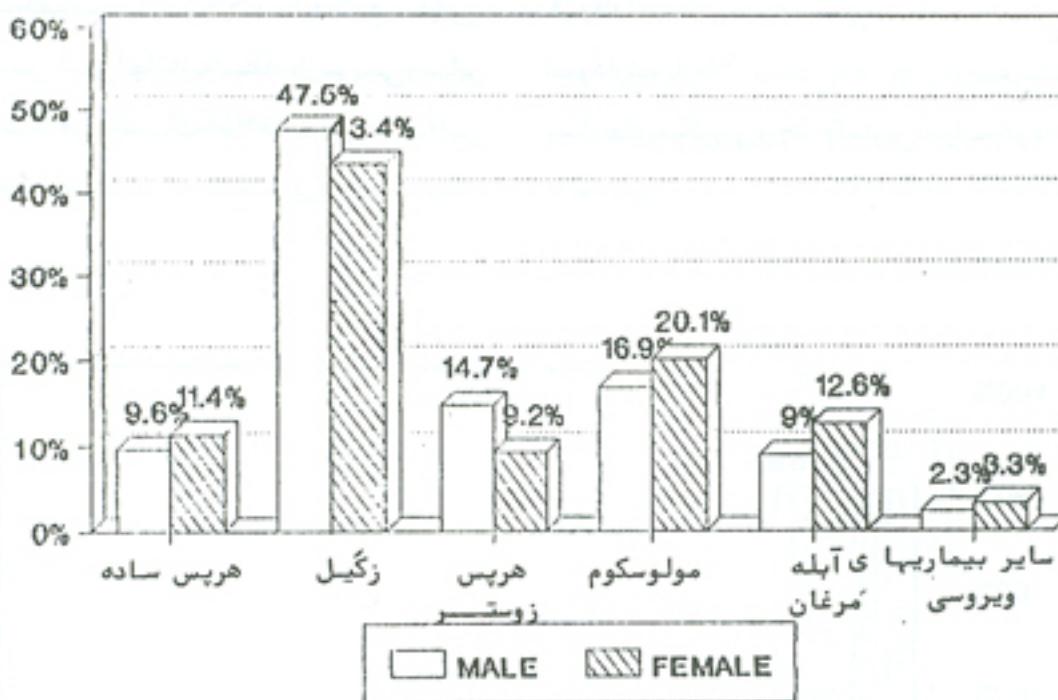
روش بررسی
کلیه بیمارانی که مهر ماه ۶۷ لغایت مهر ماه ۷۰ به درمانگاه پوست مراجعت نمودند پس از معاینه بالینی به ۲ گروه تقسیم گردیدند.

گروه اول بیمارانی که تشخیص بالینی آنها با استفاده از علامت سیمولوزیک به راحتی امکان پذیر بود که در این صورت تشخیص و مشخصات بیماری بت گردید و گروه دوم بیمارانی که تأیید تشخیص بالینی آنها نیاز به استفاده از بیوپسی و سایر امکانات آزمایشگاهی داشت که اطلاعات مربوط به این گروه پس از انجام آزمایشات لازم جمع آوری گردیده است.

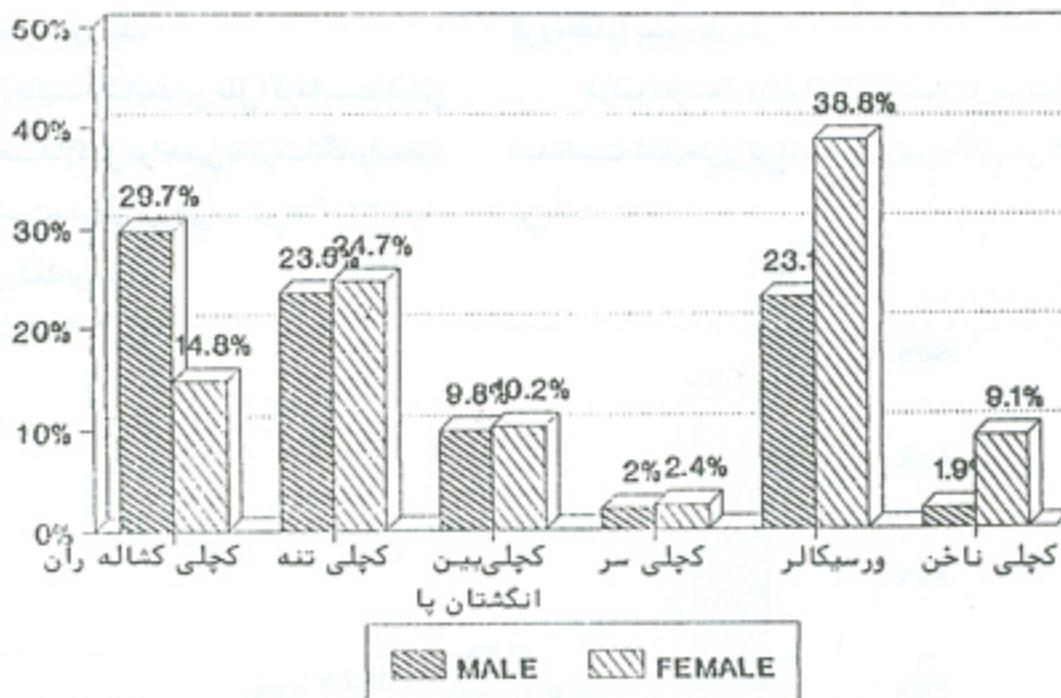

نمودار شماره (۱): فراوانی انواع بیماریهای میکروبی در ۵۱۴ بیمار نشان می دهد

گروه دوم: بیماریهای ویروسی
از مجموع ۶ گروه بیماریهای ویروسی که شامل ۳۶۱ بیمار است (نmodار شماره ۲) گذل شایعترین بیماری ویروسی در دو جنس می باشد از مجموع ۴۵/۴ درصد).

نمودار شماره (۲) فراوانی انواع بیماریهای ویروسی در ۳۶۱ بیمار را نشان می دهد
گروه چهارم: بیماریهای قارچی
از تعداد ۷۷۳ بیمار مبتلا به انواع قارچها و رسیکالر در از شایعترین بیماریهای جلدی در گیلان است
مجموعاً در طی بررسی ۱۶۰ بیمار مبتلا به گال بودند
کمترین مورد را بخود اختصاص داده است. نمودار شماره (۳)
بنابراین این بیماری ۹ درصد کل مراجعین را بخود اختصاص داده است.

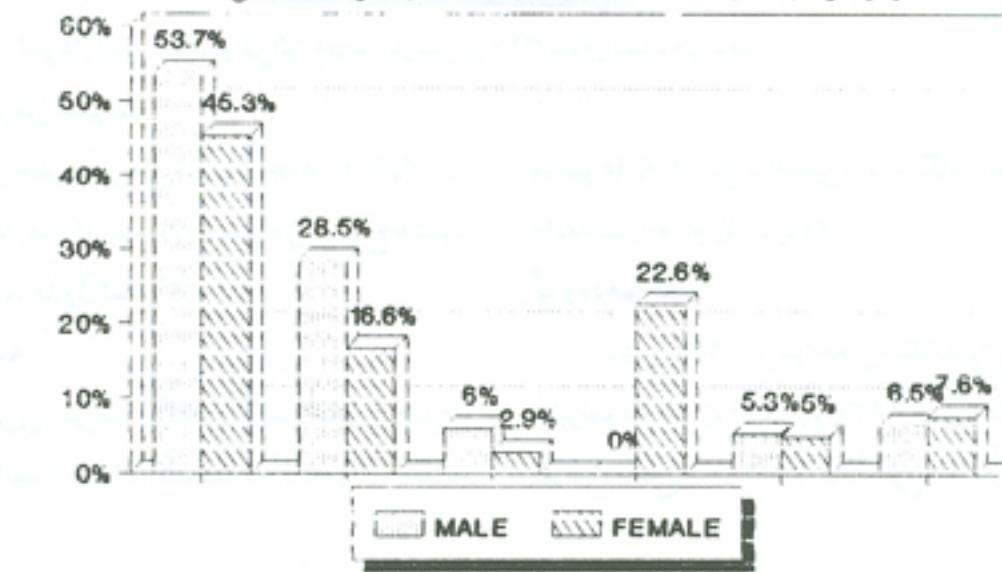
نمودار شماره (۳): فراوانی انواع بیماریهای قارچی در ۷۷۳ بیمار رانشان می‌دهد

گروه پنجم: بیماریهای اگزما می

در این گروه انواع اگزماها به اگزما سبوریک مورد

از مجموع ۸۲۰ بیمار مبتلا به اگزما، اگزما تماسی شایعترین

بررسی قرار گرفته است، برابر نمودار شماره (۴).

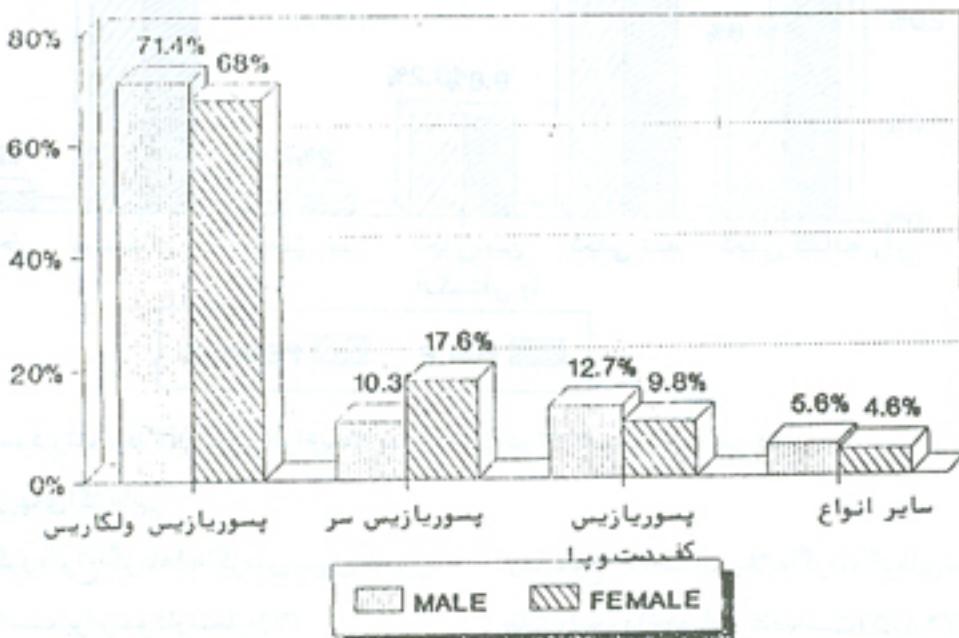
نمودار شماره (۴): فراوانی انواع بیماریهای اگزما می در ۸۲۰ بیمار رانشان می‌دهد.

گروه هفتم: پسوریازیس

در نمودار شماره ۵ انواع بالینی پسوریازیس نشان داده شده است. شایعترین نوع، پسوریازیس ولگاریس 46.9% می باشد.

گروه ششم: اگزما سبوریث

این درماتیت از شایعترین علل اگزما است. در این بررسی 4.6% در صدای کل مراجعین به درمانگاه را بخود اختصاص داده است و در طی بررسی مجموعاً 320 بیمار مبتلا به اگزما سبوریث بودند.

نمودار شماره ۵: فراوانی انواع پسوریازیس در 320 بیمارانشان می دهد.

گروه هشتم: گزش حشرات

گزش حشرات از علل شایع مراجعه در گیلان است. مجموعاً 9.9% کل مراجعین به درمانگاه را بخود اختصاص داده است (جدول شماره ۲).

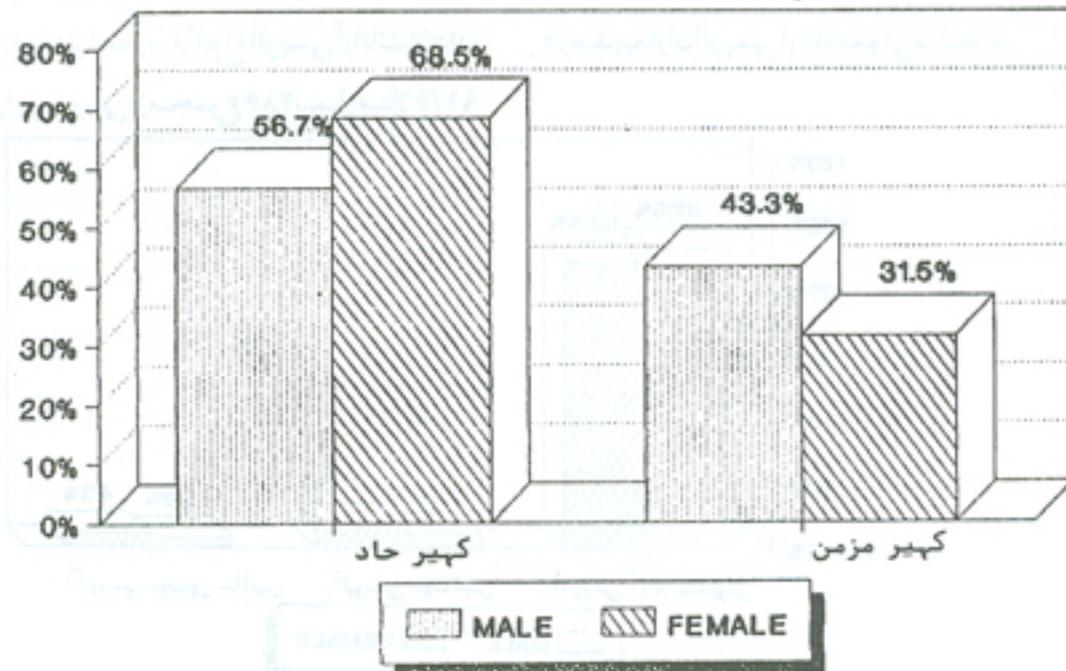
گروه دهم: کهیر

بیش از 8.2% کل مراجعین مبتلا به انواع کهیر می باشد.

گروه نهم: آگنه

در این بررسی فقط آگنه ولگاریس منظور گردیده از 120 بیمار مبتلا به آگنه نسبت زن به مرد $2:1$ بود و مجموع 75 بیمار مبتلا به آگنه نسبت زن به مرد $2:1$ بود.

مجموعاً کهیر حاد ۶۲ درصد کل مراجعین به این بیماری را به خود اختصاص داده است.

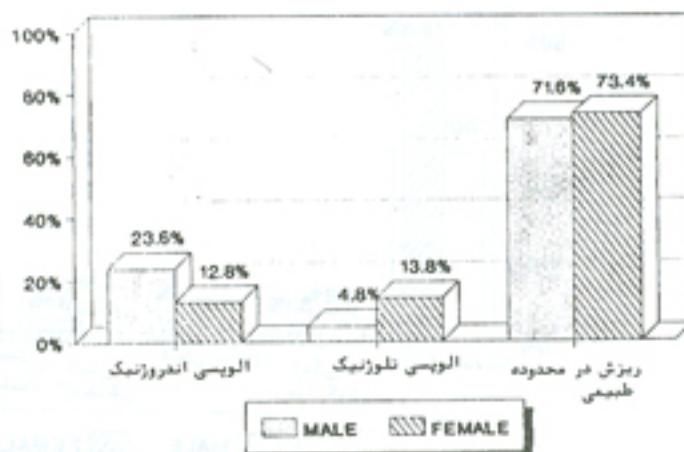

نمودار شماره ۶: فراوانی انواع کهیر در ۹۳ بیمارانشان می‌دهد.

گروه یازدهم: ریزش مو

مریبوط به افرادی است که در معابنه بالینی ریزش حقیقی مو ندارند و از مجموع ۶۹۰ بیمار ۵۰ بیمار مریبوط به این گروه است (۷۲/۶%).

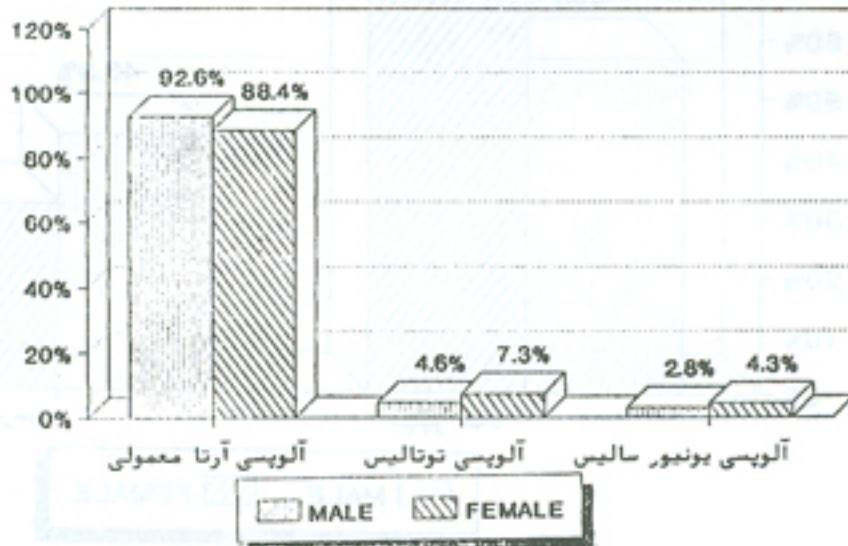
یکی از علل شایع مراجعه به درمانگاه‌های پوست ریزش مویی باشد، برابر نمودار شماره ۷ بیشترین مراجعه

نمودار شماره ۷: فراوانی ریزش مو در ۹۰ بیمارانشان داده شده است.

گروه دوازدهم: آلوپسی آرata

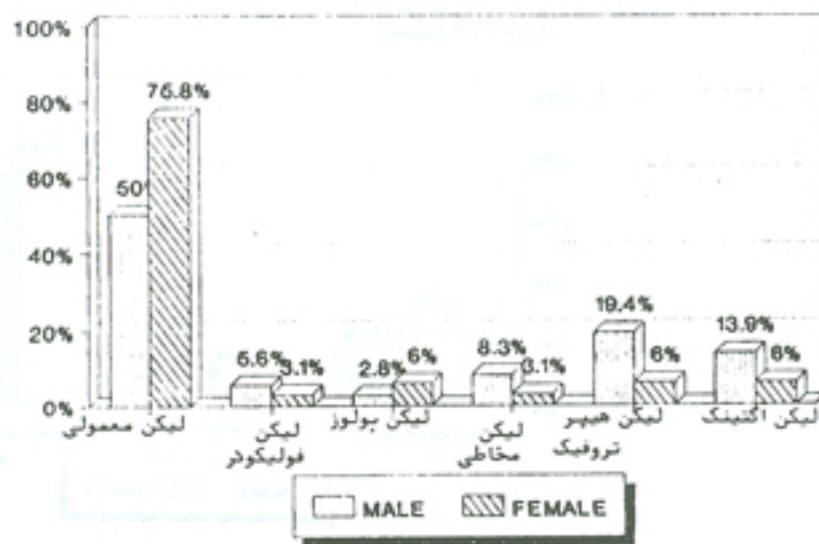
در نمودار شماره ۸ "آنواع آلوپسی آراتا" معمولی داشته‌اند. شده است، در این بررسی از مجموع ۲۸۶ بیمار مبتلا ۹۱٪

نمودار شماره ۸: فراوانی آنواع آلوپسی آراتا در ۲۸۶ بیمار را نشان می‌دهد.

گروه سیزدهم: لیکن پلان

نمودار شماره ۹ "مبتلایان به انواع لیکن پلان را نشان می‌دهد. بیماری در مردان شایع‌تر و لیکن پلان معمولی در هر

نمودار شماره ۹: فراوانی آنواع لیکن پلان در ۹۶ بیمار را نشان می‌دهد.

نسبت زن به مرد را بین بررسی ۷/۱ و بیشترین موارد در سنتین ۲۴-۱۷ سالگی است.

گروه شانزدهم: بیماریهای طاولی
بیماریهای طاولی از جمله بیماری پمفیکوس در

منطقه گیلان از شیوع بالایی برخوردار است.
در طی مطالعه مجموعاً ۳۳ بیمار مبتلا به پمفیکوس بودند.

نمودار شماره ۱۰ "بیماریهای طاولی به تفکیک نوع و جنس و نمودار شماره ۱۱ " انواع بالینی پمفیکوس را نشان می‌دهد.

گروه چهاردهم: ملسم

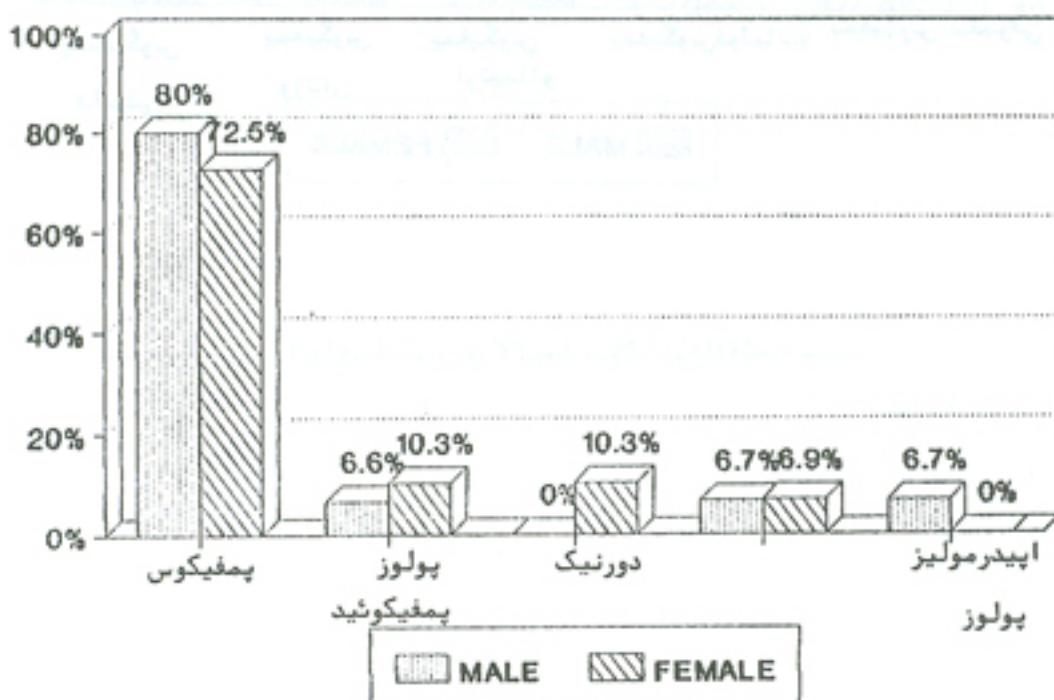
ملسم از بیماریهای شایع نزد خانمهای است. شیوع

ملسم از مردان ایرانی از سایر کشورها بیشتر است.
مجموعاً ۲۴۰ بیمار که از این تعداد ۱۷ نفر مرد بودند در

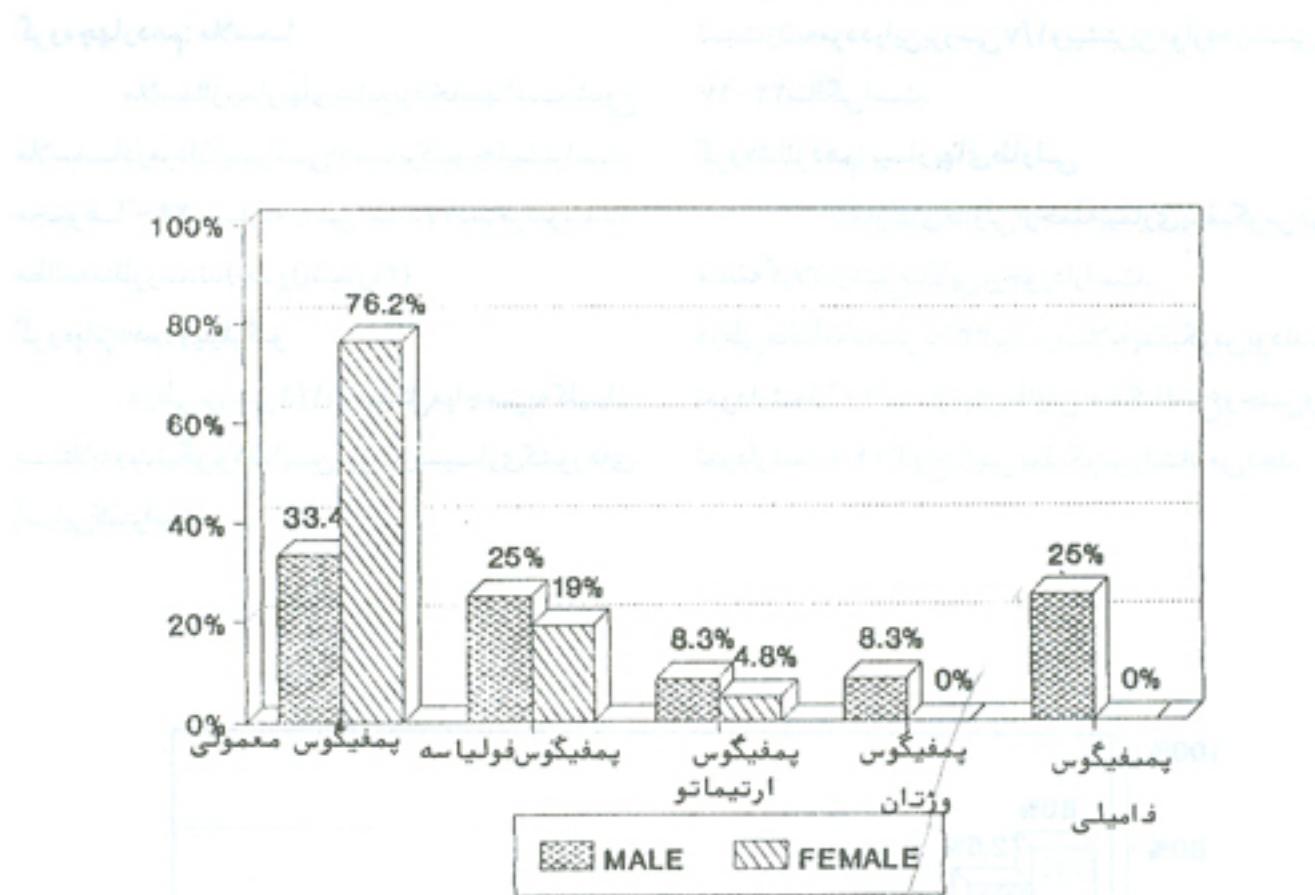
مطالعه منظور شدند (جدول شماره ۲).

گروه پانزدهم: ویتیلیگو

در طی بررسی ۵/۱ درصد کل مراجعین به کلینیک
مبتنا به ویتیلیگو بودند این میزان از سیاری کشورهای آسیایی کمتر است.

نمودار شماره ۱۰: فراوانی انواع بیماریهای طاولی در ۴۴ بیمار را نشان می‌دهد

نمودار شماره ۱۱: انواع پمپیگوس در ۳۳ بیمارستان انتشار داده شده است.

گروه هفدهم: سایر بیماریها

جدول شماره ۱۲ "سایر بیماریهای نادر و در مجموع" است.

مراجعین که تعداد آنها از ۴۰ مورد کمتر است نشان داده شده

شماره	نوع بیماری	شماره	نوع بیماری	تعداد
۱	ملاتوم	۲۹	سیاه زخم	۲
۲	اونیکولیزیس	۳۰	کیست اپیتیال	۲۰
۳	واریس	۳۱	آفت	۳۰
۴	گراناتوز سبورثیک	۳۲	کانسرسلول بازال	۸
۵	لنفوم جلدی	۳۳	کانسرسلول اسکواموس	۴
۶	پاراپسوریازیس	۳۴	P.r.p	۲
۷	حال کوبی	۳۵	واسکولیت	۱۲
۸	کونوره	۳۶	لوبوس اریتماتو جلدی	۲۲
۹	سندرم سوئیت	۳۷	لوبوس سبستمبک	۲
۱۰	درماتوفیبروم	۳۸	اسکلرودرمی	۲
۱۱	حساسیت دارویی	۳۹	درماتومبوزیت	۱
۱۲	درماتوز حاملگی	۴۰	درماتیت استاز	۱۱
۱۳	آمبلوئیدوز اولیه پوست	۴۱	پوست خشک	۳۰
۱۴	آمبلوئیدوز اولیه	۴۲	نورفیبروماتوز	۳
۱۵	موکوسن	۴۳	توبروز اسکلروز	۲
۱۶	ماستوستو سیتوز	۴۴	آنژیم اسپایدر	۱۵
۱۷	سارکوم کاپوزی	۴۵	سینرنگوما	۴
۱۸	انواع ایکتیوز	۴۶	تریکواپیتلیوما	۸
۱۹	گراناتولوم آنولز	۴۷	حال انودرمال	۳۶
۲۰	داریز	۴۸	خارش مستها	۲۶
۲۱	باون	۴۹	لنتیگو	۱۳
۲۲	حال ملانوسیتیک	۵۰	میلیا	۱۹
۲۳	سفید شدن مو	۵۱	پوروما	۲
۲۴	حال آبی	۵۲	گراناتوز آفتاب	۱۵
۲۵	لکودرما	۵۳	شالازیون	۳
۲۶	سارکوئیدوز	۵۴	کلک و مک	۱۳
۲۷	چنسر	۵۵	پوراپورا اپیگمنتوزا	۴
۲۸	لنفو سیتوzm پوستی	۵۶	اولسربا	۵
جمع		۲۳۱	جمع	۳۱۲

جدول شماره ۱: فراوانی انواع بیماریهایی که موارد ابتلاء کمتر از ۴۰ مورد داشت را نشان می دهد.

جدول شماره ۲: فراوانی انواع بیماریهای جلدی رانزد ۱۶۸۶ بیمار مبتلا به تکیک مسن و جنس از سال ۱۳۶۷ تا ۱۳۷۰ در رمانگاه پرست بیمارستان رازی رشت رانشان می‌دهد.

نتیجه:

بیماریهای جلدی در استان گیلان به دلایل زیادی از جمله تماس با حیوانات اهلی در مناطق روستایی و شهری، رطوبت زیاد و درجه حرارت معتدل از تنوع خاصی برخوردار است. مجموعاً در این مطالعه ۶۸۱۶ بیمار مراجعه کننده به درمانگاه بیماریهای پوستی تحت معاینات بالینی و آزمایشگاهی قرار گرفته‌اند. این بررسی نشان می‌دهد که چهار بیماری شایع استان یعنی بیماریهای عفونی، انگلی، فارچی و آگزما بیش از چهل درصد از مراجعین را به خود اختصاص داده است. همچنین این مطالعه نشان می‌دهد که شیوع بیماریهای عفونی و فارچی تقریباً معادل کشورهای آسیایی و استرالیا بوده (۱) اما گال از غالب کشورهای آسیایی شایعتر است (ده برابر سنگاپور و

بیست برابر استرالیا) (۲). اما شیوع بیماریهای آگزما بیش از غالب کشورهای صنعتی اروپا و آسیا کمتر و معادل کشورهای افریقا بیش است.

در بررسی مایشی ع پسوریازیس و سبوریئیک در ماتبت هر کدام ۴/۶ درصد ولیکن بلان و ویتلیکو ۱ درصد کل مراجعین را بخود اختصاص داده است و این معادل آمارهای موجود از انگلستان است (۳). بالاخره نکته قابل توجه در این بررسی شیوع زیاد بیماریهای طاولی خصوصاً پمفیکوس در این منطقه است.

امید است این مجموعه توانسته باشد تا حدودی وضعیت بیماریهای جلدی را برای بررسیهای دقیق تر بعدی و احیاناً تهیه و تدوین طرحهای تحقیقاتی در اختبار همکاران گرامی قرار داده باشد.

REFERENCES:

- 1- Rook's Champion's Text Book of Dermatology , London, Black well Scientific Publications 1-15, 1991.
- 2- Rajan V.S. Ann Acad Med (singapore) 12,83, 1983
- 3- Bowker N.C, Etal BR J Dermatol 95,137, 1976.

3- year-Long survey of skin Disease in the skin clinic.

Dr. Golchay J.

SUMMARY

In this survey we reviewed over 6816 patients in Gilan one of the northern humid provinces of Iran .

This survey showed that our major problem are bacterial, fungal and dermatitis.